

Bog ne prihvaća loše obavljen posao.

... sve je dobro učinio.

3. Veljača

Teško je vikati svakom na uho šutljivim radom, kroz vjerno ispunjavanje svojih građanskih dužnosti, da bismo zatim tražili svoja prava i stavili ih u službu Crkve i društva. Teško je to... ali veoma učinkovito. (Brazda, 300)

Svi – počnu; samo neki – dovrše.
Želimo pripadati ovoj nekolicini, mi koji se trudimo ponašati se kao djeca

Božja. Ne zaboravite da samo djelo koje je s ljubavlju dovršeno i dobro izvedeno do kraja, zaslužuje pohvalu Gospodina u Svetom Pismu: Bolji je svršetak stvari nego njezin početak.

Mnogi kršćani su izgubili uvjerenje da integritet Života, koji Gospodin očekuje od svoje djece, uključuje i iskrenu brigu zapravo ostvarenje vlastitih zadataka, koje treba posvećivati do najmanje sitnice.

Gospodinu ne smijemo ništa ponuditi što ne bi u toj mjeri bilo savršeno, besprijekorno i do u najmanju sitnicu savršeno unutar naše ljudske nedostatnosti. Bog ne prihvaća loše obavljen posao. U Svetom Pismu stoji: *Nikakvo s manom na njemu nemojte prinositi, jer vam to neće biti primljeno.* Zato posao, koji ispunja naš dan i zaokuplja našu snagu, treba biti jedan žrtveni prinos, koji je dostojan Stvoritelja, *operatio Dei*, posao od Boga i za Boga: jednom

riječju, savršeno i besprijeckorno
djelo.

Ljudi koji su promatrali Isusov život,
mnogim su hvalospjevima govorili o
Njemu; postoji jedan koji u izvjesnom
smislu povezuje sve ostale. Mislim na
onaj spontani uzvik, koji je prepun
divljenja i oduševljenja mnoštva koje
je iznenađeno pred njegovim
čudima: *bene omnia fecit*, sve je
dobro učinio. Sve: velika čuda kao i
sitne stvari svakodnevice, koje su bez
sjaja, ali Krist im je dao savršenost
onoga koji je *perfectus Deus, perfectus
homo*, savršeni Bog i savršeni čovjek.
(Priatelji Božji, 55-56)